

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33Em/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122206933
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122206933.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v exekučnej veci oprávneného: A. Z., nar. XX.X.XXXX, U. XX, Z. D. S. (otec), proti povinnej: L. O. F., nar. XX.X.XXXX, X. V. G. XXXX/XX, H. (matka), o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom ako povinná, takto

rozhodol:

I. Návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia sa zamieta.

II. Maloletému dieťaťu sa ustanovuje opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava.

odôvodnenie:

1. Návrhom datovaným 24.10.2022, odoslaným na pošte 26.10.2022 a doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.10.2022, sa navrhovateľ - otec maloletého W. domáhal nariadenia výkonu rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21CoP/171/2019 zo dňa 25.6.2020 ohľadom úpravy styku s ním, žiadal hneď zajtra vyzvať matku dieťaťa na jeho rešpektovanie, udeliť jej sankciu, pokutu za nerešpektovanie a vykonanie mimoriadne rýchlych opatrení na vytvorenie bezpečného detstva pre syna navrhovateľa. V návrhu otec uvádza, že označeným rozhodnutím krajského súdu bol určený minimálny súdom garantovaný čas syna W. Z. nar. XX.X.XXXX s otcom. Matka dieťaťa dlhé roky bráni synovi v tom, aby sa s otcom stretával a súdne rozhodnutie bolo matkou zmarené aj dňa 22.10.2022. Pritom krajský súd vydal rozsudok, ktorým synovi garantuje jeho práva na výchovu otcom, garantuje otcovi práva na minimálny čas s dieťaťom; rozumní rodičia nepotrebujú rozsudky a ak dieťa žije viac s jedným, tak druhý rodič bežne a čo najviac chodí za dieťaťom, berie si ho so sebou na dovolenky a je v plnej miere prítomný osobne aj emocionálne v živote dieťaťa. Navrhovateľ tiež uviedol, že 2,5 roka riešil v inom súdnom konaní na tunajšom súde uskutočnenie výkonu tohto rozhodnutia, pričom jeho návrh bol prvoinštančným súdom zamietnutý a odvolací súd tento rozsudok potvrdil. Nakoľko sú rozhodnutia už právoplatné, navrhovateľ sa rozhodol konať ďalšie kroky pre ochranu rodinného života svojho syna a podal nový návrh na výkon rozhodnutia.

2. V novom návrhu žiada navrhovateľ súd o vykonanie ráznejších krokov, pretože doterajší prístup vo forme výziev súdu matke bol neefektívny a matka si robí ďalej, čo chce. Navrhovateľ opísal, že dňa 22.10.2022 sa dostavil do H., predtým cestoval od 5tej hodiny ráno vlakom, vstával o 4tej, prešiel cca 350 km tam a 350 km späť vlakom, autom, pešo. Prišiel na sídlisko, kde žijú matka so synom, oznámil svoj príchod, avšak matka ani nevyšla z domu, otec syna nevidel, nepočul. Čakal na mieste, ktoré vybral, kde sú kamery - pred pizzériou asi 100 metrov od domu. Otec predpokladá, že sa matka bude znovu vyhovárať, že nezvonil na zvonček, neprišiel na 3. poschodie, že syna pripravila a že čakal hore, lebo podobné výhovorky alebo zasa nejaké iné, ďalšie, počúva a číta už viac ako 5 rokov. Ak matka vedela, že príde, mala si čas vo veci odovzdania syna zariadiť tak, aby sa niekto postaral o jej malú dcérku. Snaha otca pomôcť matke s výchovou syna práve počas jej pôrodu v júni 2022 a aj snaha pomôcť jej počas prázdnin bola odmietnutá nielen matkou, ale aj súdom. Otec žiadal o preberanie syna v piatok v škole, resp. na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, ale tieto návrhy boli súdom aj matkou zamietnuté. V prípade, že by syn nemal podľa otca vnútený obranný mechanizmus zvládania jeho situácie, kedy musí potešiť matku tým, že ho odmieta, mohol by prísť za ním do tej pizzérie aj sám, lebo chodí sám do školy

aj zo školy, pričom vzdialenosti sú podobné, matka vie syna pripraviť na vyučovanie, syn zostal sám so sudcom počas výsluchu, syn si vytvoril vzťah s novým manželom jeho mamy. Otec vyjadril názor, že v ranom detstve vytvorená vzťahová väzba s rodičom sa nedá zmazať, ide o biologické procesy v mozgu; ak rodič odíde na rok, dva, pri návrate sa dieťa teší, ak rodič ochorie a je mimo domu, dieťa ho rado navštevuje, ak rodič zomrie, dieťa za ním prirodzene a celý život smúti. Dieťa nikdy neodmietne rodiča, pričom viac a chorobne sa viaže na toho, ktorý je patologický alebo zlý. Tým, že mu dieťa poskytuje podporu, útechu, zlý rodič sa upokojí a poskytne dieťaťu odmenu - lásku. Každé dieťa sa snaží prežiť bezpečne a tak sa syn podľa vyjadrení otca naučil bezpečne prežiť len tak, že povie, že on klame alebo že neprežili krásne chvíle a odmieta tiež odísť s ním, lebo volí cestu, pri ktorej bezpečne prežije a predpokladá, že mu matka poskytne lásku a nebude sa hnevať. Syn je v polohe rukojemníka, ktorý potrebuje pomoc a momentálne má moc nad ním niekto, komu to vyhovuje. Názor dieťaťa je podľa otca názorom jeho bývalej svokry a s tým bojuje. Táto stará, nešťastná a zranená žena ovláda aj súd, tvrdí navrhovateľ, keďže ona chce, aby sa všetci pridali na jej stranu.

3. Z týchto dôvodov otec žiada, aby súd neodkladne a hneď zaslal matke výzvu, udelil jej finančnú sankciu a aby čím skôr vytvoril zmenenú dynamiku v rodine, aby moc prevzal súd a spolu s otcom vytvoril synovi emocionálne prostredie, v ktorom sa bude vyvíjať zdravo a nebude musieť používať obranný mechanizmus na svoje prežitie, aký používa teraz. Otec si je vedomý toho, že nie je jeho úlohou vzdelávať sudcov alebo psychológov a práve psychológia by mala poskytnúť sudcom najlepšie možné informácie pri ochrane práv detí. Podľa Dohovoru majú deti právo využívať poznatky z vedy, z najlepších odborných postupov a rodičia majú dostávať vhodné vzdelávanie, usmernenia tak, aby sa deťom naplnilo ich právo na blaho. W. zažíval blaho v čase, kedy bol na výletoch s oboma rodičmi a krátko aj v čase, kedy žili ako rodičia oddelene. V čase, keď sa syn nemusel báť hovoriť, že koho má rád a mohol prejavovať lásku k členom svojej rodiny. Ak sa znalkyňa vyjadrila, že syn má zdravú detskú osobnosť nevyklučuje to zároveň, že má psychický problém. Tento jeho problém je potrebné podľa otca riešiť, no matka to odmieta. Otec verí, že tentokrát súdu dostatočne objasnil, že kým trvá chorobná moc a kontrola nad synom zo strany jeho matky, syn nemôže ukázať lásku k otcovi, ktorému vzniká značná ujma na rodičovských právach, lebo je dlhý čas bez možnosti vychovávať syna, starať sa o neho a zdieľať jeho detstvo. Značná ujma vzniká na kvalite jeho života, s tým je spojená únava, nespavosť, zhoršenie zdravia, značná ujma vzniká na jeho majetku, lebo dlhé roky znáša finančné náklady spojené s návštevou lekárov, úradov, súdu, absolvuje zbytočné cesty pre syna, ak mu ho matka odmietne odovzdať, ak zmari súdne rozhodnutie. Značná ujma vznikla a vzniká aj synovi, lebo dlhodobo má porušené práva na výchovu a starostlivosť oboma rodičmi; kvalita jeho rodinného života je dlhodobo poškodená tým, že nemôže slobodne prejavovať lásku a náklonnosť k otcovi v čase, kedy je pod kontrolou svojej matky. Začiatkom roku 2022 otec následkom situácie pred domom matky, kedy sa opakovalo, že pricestoval za dieťaťom zbytočne, zažil traumatizujúcu príhodu, zostalo mu zle zo stresu a až po prevoze RZP na iné miesto, sa mu uľavilo. Dňa 22.10.2022 ako čakal márne na syna mu znovu zostalo zle. Otec čakal preto, lebo mu súd napísal, že nemá odchádzať z miesta bydliska a má sa pokúšať syna presvedčiť. Žiaľ aký tam cítil, keď asi po hodine pochopil, že syna neuvidí, mu spôsobil stav tlaku v hlave a po plači zistil, že ho hrozne režu a bolia oči. Po vyšetrení na pohotovosti v nemocnici v Trnave mu boli znova zistené vysoké hodnoty tlaku krvi a popraskané cievy v oboch očiach, z čoho sa doteraz zotavuje. Na záver svojho rozsiahleho vyjadrenia otec žiadal uložiť matke pokutu a uskutočniť mimoriadne rýchle opatrenia.

X. K návrhu otec priložil tri listinné dôkazy: svoje vyjadrenie z 5.7.2022, v ktorom opísal stretnutie a spoločný čas so synom počas Vianoc, svoju práceneschopnosť, pre ktorú sa nemohol vybrať za synom, citácie zo znaleckého posudku PhDr. I. Z. zo XX.X.XXXX, z ktorých poukázal otec na záver, že synovi chýbal a že sa nestalo nič, čím by mu ublížil, bol hravý, veselý a tešil sa zo spoločnej prítomnosti, opísal tiež prítomnosť polície, ktorú kontaktoval z dôvodu neuskutočnenia styku so synom a obdobie počas spoločného života otca, matky a syna, tiež čas medzi vyšetrením u znalkyne v roku 2019 až do mája 2022, kedy syna nemal riadne otec pri sebe a domáhal sa zistenia osoby, ktorá má negatívny vplyv na W. voči jeho vzťahu k otcovi; ďalšie svoje vyjadrenie zo 17.7.2022 o návrhoch matke na dohodu a spoluprácu, v ktorom chronologicky opisuje udalosti zo života účastníkov od 13.1.2022 do 16.7.2022, že matka ignoruje, nereaguje, odmieta návrhy otca; a svoje vyjadrenie zo 17.10.2022, v ktorom uviedol, že v roku 2018 sa starala o syna sestra matky, keď ona bola v práci a otec mal voľno, poukázal na nečinnosť a neefektívnosť inštitúcií v tomto roku pri kontakte otca so synom, pričom syn nevedel, že sa otec domáha stretnutí, v roku 2019 bol vypracovaný znalecký posudok s odporúčaním stretávania otca so synom, opatrovník dieťaťa s tým súhlasil, v roku 2020 a neskôr otec cestoval zo Z. D. S. do H., zazvonil na

zvonček, vyšiel na 3. poschodie a matka mu oznámila, že syn s ním nechce ísť, bola privolaná polícia, ktorá zistila to isté, matka si rozhovory natáčala, odmietanie dieťaťa a krik na chodbe otec nepovažoval za správne, dieťa povedalo, že s otcom nechce ísť aj opatrovníčke, sudkyni, psychologičkám, znalkyni, ale v roku 2019 toto nepovedalo znalkyni; podľa otca ho volá matka hore, aby si natočila slová syna a tieto potom šíri ďalej. Otec sa domnieva, že sa matka bojí situácie, kedy syn prestane otca odmietať a ukáže autentické detské „ja“ chlapca, ktorý ľúbi otca, no nemôže to prejavovať. Otec teda nechce chodiť pre syna na 3. poschodie bytového domu, ale chce sa s ním stretávať na peknom a príjemnom mieste, kam ho matka privedie a dokáže, že nebráni ich stretávaniu, aj za možnej prítomnosti odborníkov, ktorí rozumejú situácii a emóciám rodičov a dieťaťa. Vyjadrenie otca zo dňa 5.7.2022 bolo dňa 11.7.2022 doručené do spisu odvolacieho súdu vedeného sp.zn. 31CoE/22/2022 (nachádza sa na č.l. 531 pripojeného spisu 17Em/1/2021) a bolo doručované aj zástupcovi matky a opatrovníkovi na vyjadrenie, teda pri rozhodovaní na toto vyjadrenie otca už Krajský súd v Trnave prihlíadal a bolo známe aj ostatným účastníkom v predchádzajúcom konaní. Ďalšie dva listinné dôkazy, ktoré otec pripojil k novému návrhu sú zhrnutím celej minulej rodinnej komunikácie z pohľadu navrhovateľa.

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 17Em/1/2021 súd zistil, že návrhom doručeným súdu dňa 4.8.2020 sa oprávnený domáhal v zmysle § 376 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku výkonu súdneho rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21CoP/171/2019 zo dňa 25.6.2020 a žiadal nariadiť matke, aby každý utorok a štvrtok v čase od 18tej hodiny do 18.15 hod. povinne umožnila styk otca s maloletým W. prostredníctvom aplikácie Skype, tento kontakt zabezpečila a dieťa naň psychicky pripravila. Tiež aby odovzdala W. každú páru sobotu o 9tej v mieste svojho trvalého bydliska otcovi, ktorý ho odovzdá o 17tej hodine matke po ukončení styku v mieste trvalého bydliska otca. Matka má dieťa riadne pripraviť po materiálnej i psychickej stránke. V prípade splnenia podmienky šiestich reálne uskutočnených stykov otca s W. tak, ako sú uvedené vo výroku II.A predmetného rozsudku 21CoP/171/2019 je otec oprávnený stretávať sa s W. rozšíreným stykom podľa bodu II.B rozsudku.

6. Matka sa v priebehu pôvodného vykonávacieho konania dňa 3.6.2021 ohľadne objasnenia nezrealizovaných stretnutí s otcom vyjadrila, že otec skoro dva roky nejvil o syna žiaden záujem, následne prišiel po syna po uvedenom dlhom období bez toho, aby dal o sebe vedieť, v ten deň sa vydávala sestra matky, pripravovali svadbu. Syn W. nikam nechcel s otcom ísť, tešil sa na svadbu, otec privolal policajnú hliadku. Potom pri každom kontakte, keďže maloletý s ním nechcel ísť, otec privolával hliadku OO PZ, podával trestné oznámenia. Matka sa pokúšala vec riešiť cez kolízneho opatrovníka, psychologickú ambulanciu. Po presťahovaní sa z A. do H. sa problém presunul do H.; otec trval na odovzdaní maloletého v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.6.2020, teda odovzdať maloletého v H. otcovi a následne vyzdvihnúť matkou v Z. D. S.. Matka uvádzala, že maloletý nechce ísť s otcom do Z. D. S., preto nechce ísť vôbec ani len pred bytový dom. Matka uvádza, že deformáciu vzťahu spôsobil otec, ktorý dlhodobo maloletého nenavštevoval, následne sa dožadovaval stretnutí násilnou cestou, aj pomocou polície. Je potrebné realizovať úkony mediačného a zmierovacieho charakteru, nakoľko násilný výkon by mohol ohroziť zdravie a priaznivý vývoj maloletého.

7. Zo správy Centra pre deti a rodiny (CDR), Trnava (č.l. 227 pripojeného spisu) o priebehu stretnutia vyplýva, že dňa 14.6.2021 sa obaja rodičia dostavili do CDR Trnava a dohodli sa na realizácii stretnutia dňa 3.7.2021, a to vonku na detskom ihrisku, nakoľko otec vopred avizoval, že do bytu priateľa matky nepôjde, a to ani v prípade, ak priateľ matky pri stretnutí nebude prítomný, s poukazom na predošlé konflikty s ním. Zamestnanci CDR v tento deň prišli do domácnosti matky v H., pri vchode stretli priateľa matky ako odchádza z bytu. Maloletý W. bol doma a na stretnutie bol už pripravený, vhodne oblečený, mal loptu, fľašu s vodou, matka ho podľa vyjadrenia pripravovala (psychicky) na stretnutie aj počas týždňa. S blížiacim sa príchodom otca bolo badať nervozitu a napätie u maloletého, ktorý opakovane verbalizoval, že nechce ísť von za otcom, napriek ich motivácii spoločnou hrou, zmrzlinou. Matka sa snažila syna presvedčiť, aby išiel von, pozdravil otca, ubezpečovala ho, že aj ona bude prítomná. Vonku bol otec následne oboznámený, že napriek motivácii W. stretnutie odmieta, a to aj za súčinnosti matkinej motivácie. Obaja rodičia boli opakovane poučení o potrebách dieťaťa a o možnostiach jeho motivácie k stretávaniu sa s otcom vzhľadom na vek, vyspelosť a skúsenosti dieťaťa. Opatrovník dieťaťa vo februári 2021 v rámci konania na tunajšom súde pod sp.zn. 30P/41/2020 vykonal pohovor s maloletým W., ktorý uviedol, že v H. sa mu páči, s otcom sa rozpráva telefonicky, osobne sa s ním rozprávať nechce, má obavu, že ho otec vezme do Z. D. S. a nevráti mame. Matka podľa jej vyjadrenia maloletého dňa 9.10.2021 riadne na styk s otcom pripravila, uistila ho, že ho otec neodvezie, že si môžu zahrať futbal, alebo ísť do hračkárstva. W. opakoval, že s otcom ísť nechce, nechce sa s ním hrať futbal.

Po prehovárani vyšli s W. von, akonáhle otca uvidel, nechcel ísť ďalej a s otcom sa teda nestretol. Z vyjadrenia matky zo dňa 25.10.2021 ohľadne stretnutia dňa 23.10.2021 vyplýva, že otec so synom telefonoval, skypoval, avšak otec syna nijak k stretnutiu nemotivoval a v deň stretnutia bol syn od rána v nepohode, vravel, že s otcom nepôjde ani do hračkárstva, či iného obchodu. Obdobne popisuje matka aj ďalšie stretnutia. Na stretnutie dňa 18.12.2021 sa otec nedostavil, nedal informáciu, že nepríde. Dňa 1.1.2022 oznámil, že nepríde z objektívnych dôvodov, W.ovi poprial skoré uzdravenie, pritom syn bol zdravý. Dňa 15.1.2022 so synom čakali otca na ihrisku, syn súhlasil pod podmienkou, že tam budú všetci traja, vrátane snúbenca matky. Keď otec prišiel, držal pred sebou mobil, zrejme ich nahrával, správal sa chaoticky, kričal, či mu syna matka odovzdá. Syn tiež kričal, že s ním nikam nepôjde.

8. Dňa 15.12.2021, teda pred necelým rokom, bol na tunajšom súde vykonaný pohovor sudcu s maloletým W. za účelom zistenia názoru dieťaťa. Na otázky súdu maloletý odpovedal úsečne, stroho; povedal, že s otcom sa rozpráva pondelok, utorok a štvrtok, ale nevedel uviesť o čom, nechce sa s otcom ani poprechádzať, vôbec by mu nevadilo, keby ho otec ani nevidel, stačia mu úplne Skype hovory a nevadilo by mu ani to, keby bol otec z toho smutný.

9. Podľa článku 12 základných princípov Civilného mimosporového poriadku (CMP), súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Podľa § 117 CMP, ak treba, aby za maloletého konal opatrovník, súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

10. V konaní pod sp.zn. 17Em/1/2022 mal súd preukázané, že upravený styk s dieťaťom otec dlhodobo nevyužíval od februára 2018 až do začiatku októbra 2019. Odôvodňoval to tým, že bol práceneschopný, mal zdravotné problémy. Po osemnástich mesiacoch nere realizovania styku prišiel otec dňa 5.10.2019 osobne na stretnutie za dieťaťom, stál pred domom a matku vyzýval, aby mu maloletého odovzdala. Maloletý bol rozrušený, veľmi plakal a na kontakt s otcom nechcel ísť aj z dôvodu, že to bol deň svadby matkinej sestry, na ktorú udalosť sa maloletý veľmi tešil. Otec privolať policajnú hliadku. Odvtedy sa otec domáha kontaktu s maloletým každú párnú sobotu v zmysle právoplatného rozsudku, maloletý plače, odmieta k otcovi ísť, otec tiež privoláva policajnú hliadku a podával trestné oznámenie na matku pre marenie výkonu rozhodnutia súdu. Uvedená situácia sa opakuje aj po presťahovaní matky s maloletým z A. do H.. Otec prichádza na stretnutia v párnú sobotu (cestuje cca 400km), vyčkáva pred bytovým domom, kde maloletý s matkou býva, syn však otca odmieta, nechce s ním ísť na stretnutie, ani ho vidieť, stretnutie sa tak nere realizuje, otec cca po 20-tich minútach odchádza.

11. Súd zdôraznil, že nemá vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia a zároveň je treba v konaniach o výkon rozhodnutia upravujúceho styk zohľadniť, že jeho realizácia bude s narastajúcim vekom dieťaťa v oveľa väčšej miere závislá popri vôli rodičov hlavne od maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa môže prevážiť nad záujmom jeho rodiča. Použitie donucovacích opatrení za účelom vynútenia styku je preto v tejto situácii nežiaduce, pričom by bolo odôvodnené iba v prípade zjavne nezákonného konania povinného rodiča, s ktorým dieťa žije v domácnosti. Povinná matka vo svojom vyjadrení deklarovala, že otcovi v styku so synom nebráni, maloletého na stretnutie vždy riadne pripravila, uisťuje ho, že ho otec neodvezie do Z. motivuje ho, že si môžu zahrať futbal, alebo ísť do hračkárstva. W. povie, že s otcom ísť nechce, nechce sa s ním hrať futbal. Ak sa jej ho aj po prehovárani podarí presvedčiť, aby vyšli von, akonáhle syn otca uvidí, nechce ísť ďalej. Uteká k dverám domu, je nervózny, v nepohode. Takto prebiehajú stretnutia doposiaľ. Dôvodom, ktorý súd posúdil ako ospravedliteľný, ktorý bráni realizácii stretnutia, je nezáujem až strach maloletého sa s otcom stretávať. Celkovo bolo aj z pohovoru sudcu s maloletým dieťaťom zrejmé, že už len téma „otec“ je pre neho nepríjemná, obťažujúca. Nútené stretávanie sa oprávneného so synom v žiadnom prípade medzi nimi nevytvorí puto a akékoľvek vyvíjanie nátlaku by pôsobilo kontraproduktívne. Súd postoj povinnej matky nevyhodnotil ako odmietavý, resp. brániaci podrobeniu sa exekučnému titulu.

Na základe uvedených skutočností súd návrh oprávneného na výkon rozhodnutia ohľadne realizácie osobného styku zamietol, pričom bolo tiež zistené, že styky prostredníctvom Skype hovorov sa realizujú. Súd záverom zdôraznil, že odmietavý postoj maloletého k otcovi by mohol zmeniť zodpovednejší prístup otca k uvedenému problému, samozrejme za aktívnej účasti matky a spoločnej snahy o dosiahnutie harmonického vzťahu postupným budovaním dôvery, avšak nenásilným spôsobom.

12. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v konaní pod sp.zn. 31CoE/22/2022 pri preskúmaní postupu súdu prvej inštancie na základe odvolania otca dospel k záveru, že prvoinštančný súd prijal všetky opatrenia, ktoré bolo možné rozumne od oboch rodičov očakávať, pričom zdôraznil, že pozitívny záväzok súdu v rámci vykonávacieho konania nespočíva v povinnosti súdu dosiahnuť výsledok očakávaný otcom (t. j. nariadenie výkonu rozhodnutia), ale využiť všetky dostupné prostriedky na to, aby výkon rozhodnutia nebol vynucovaný tam, kde na to nie je dôvod, a to na ujmu maloletého dieťaťa. Súd pri posudzovaní toho, či skutočne dochádza k plneniu povinností uloženej exekučným titulom skúma nielen to, či povinný rodič marí súdne rozhodnutie, ale aj to, z akých dôvodov tak činí. V tomto prípade jednak nebolo preukázané, že by matka neplnila svoju povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, ale ani to, že by k nerealizovaniu styku v rozsahu vykonateľného rozhodnutia dochádzalo negatívnym pôsobením matky. Odlišný názor oprávneného otca na to, čo je v najlepšom záujme dieťaťa oproti názoru súdu neznamena, že súd opomenul konať v záujme maloletého dieťaťa. Záujem dieťaťa tiež nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii svojho výchovného pôsobenia. Výkon rozhodnutia nie je určený na to, aby sa stal nástrojom násilnej zmeny prejavu vôle maloletého dieťaťa, najmä, ak takéto konanie môže mať negatívny dopad na zdravý vývin maloletého.

13. V prejednávanej veci teda nemožno súhlasiť s otcom, že výlučne vinou matky nedochádza k realizácii styku v rozsahu, v akom to bolo určené vykonateľným rozsudkom. Matka ako preferenčný rodič má na správanie a názory maloletého najväčší vplyv, preto je vhodné, aby primárne matka podporovala udržiavanie pravidelného kontaktu maloletého s otcom a tomu všemožne napomáhala. Na druhej strane si otec musí nájsť vhodný spôsob ako maloletého upútať, či už vymýšľaním rôznych aktivít, milým a pozitívnym prístupom k maloletému, navodením tém, ktoré ho zaujímajú, všetko v čo najpokojnejšej atmosfére, bez prítomnosti tretích osôb za súčasného zdržania sa verbálnych útokov. Otec tiež môže zisťovať aké má maloletý záujmy, aké aktivity by chcel robiť, aké miesta by chcel navštíviť a tomu následne prispôbiť spoločne strávený čas. Budovanie a upevňovanie väzby rodiča s dieťaťom je procesom dlhodobým, vyžadujúcim si trpezlivosť, počas ktorého procesu je potrebné, aby rodič citlivo vnímal potreby dieťaťa. Otec by mal pripustiť vlastný podiel viny na neúspešnosti realizácie jeho styku s maloletým. Dôležitá je zmena jeho postoja, ústretovosť, vľúdnosť a empatia pokiaľ ide o priebeh samotných stretnutí a ich prispôbenie aktuálnemu prežívaniu dieťaťa. Odvolací súd zdôraznil a pripomenul obom rodičom, že rodičovská vyspelosť, zodpovednosť a empatia vo vzťahu k chápaniu citových potrieb na rovnakej úrovni zaručuje a má viesť k obnoveniu narušených väzieb medzi maloletým dieťaťom a oboma rodičmi, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Žiadny súd totiž nie je schopný zabezpečiť usporiadanie takto roztrieštených vzťahov medzi účastníkmi; tieto sa však nezhoja núteným výkonom rozhodnutia, ale predovšetkým zmenou postoja rodičov jeden k druhému. Rodičia sa musia vyvarovať akýchkoľvek negatívnych prejavov počas realizácie styku s maloletým a pri plnení si rodičovských povinností v každom smere musia kooperovať. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že aj napriek rozpadu vzťahu ostávajú naďalej rodičmi maloletého dieťaťa a rodičovské vzťahy je potrebné zachovať. Súd teda právoplatne dňa 17.10.2022 vyhodnotil, že z postojov oboch rodičov je zrejme, že v styku otca s maloletým bránené nie je, matka otcovi umožňuje stretávať sa s maloletým, avšak otec musí zvoliť primerané reakcie a prístup, čím si získa priazeň a záujem maloletého.

14. Tunajší súd v pôvodnom konaní rozsiahlym dokazovaním zisťoval ako a či sa realizuje styk otca s dieťaťom, aký podiel zodpovednosti na zistenej situácii má každý z rodičov (oprávnený i povinný) a tiež maloleté dieťa pri prvoradom rešpektovaní jeho záujmu, ktorý by mali prioritne sledovať i obaja jeho rodičia. Niekedy až z odstupom času je možné vyhodnotiť, čo bolo v najlepšom záujme dieťaťa, resp. či určité správanie v danom čase mohlo pozitívne, resp. negatívne ovplyvniť sled udalostí vedúcich ku konkrétnemu záveru. Súd má za to, že momentálne nie je v záujme dieťaťa urýchlene, hneď zajtra a mimoriadne rýchlo vyzývať matku na rešpektovanie rozhodnutia, keď aktuálne a podrobne preskúmal celú rodinnú situáciu účastníkov a dospel k záverom uvedeným v odôvodnení predchádzajúcich rozhodnutí. Otec navrhuje v novom konaní ukladať matke pokuty za nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, keď sám otec ako navrhovateľ nerešpektuje potvrdzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Trnave a po deviatich dňoch od jeho právoplatnosti navrhuje fakticky

pokračovanie v rovnakom konaní. Aj v tomto konaní súd vníma frustráciu navrhovateľa vyvolanú absenciou kontaktu s jeho maloletým synom, ktorá vyústila do podania opätovného návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia upravujúceho jeho osobné stretávanie s dieťaťom, no rovnako tiež prihliada na citlivý predmet konania týkajúci sa osoby maloletého dieťaťa, ktorého najlepší záujem je prioritou i tohto konania a dospel k záveru, že v najlepšom záujme dieťaťa nie je pokračovanie vo vykonávacom konaní, keď pred necelým mesiacom súdy právoplatne ustálili, že tento výkon sa nemá nariaďovať a usmernili oboch rodičov ako treba k dieťaťu pri realizácii stykov pristupovať. Preto opätovný návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia ako nedôvodný I. výrokom uznesenia zamietol.

15. Súd ustanovil II. výrokom uznesenia maloletému dieťaťu za opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny príslušný podľa jeho bydliska, ktorý má v tomto konaní chrániť jeho záujmy, lebo nebola navrhnutá žiadna blízka osoba, ktorá by s týmto ustanovením súhlasila.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto rozhodnutia je prípustné podať na tunajšom súde v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie (§ 377 ods. 1 CMP). V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania: a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, f) spisová značka, a tiež osobitné náležitosti: g) proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, h) v akom rozsahu sa napáda, i) z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - odvolacie dôvody, j) čoho sa odvolateľ domáha - odvolací návrh (§ 127 ods. 1, 2 a § 363 Civilného sporového poriadku).

Proti II. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.